

בש"פ 9049/17 - ניסים ابو סיאם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9049/17

כבוד השופט ע' פוגלםן

לפני:

ניסים ابو סיאם

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזית בבאר שבע (כב' השופט א' משנהות) במ"ת 13657-08-17 מיום 6.11.2017

תאריך הישיבה: (26.11.2017) ח' בכסלו התשע"ח

תאריך ההחלטה:

עו"ד צפריר יגור

בשם העורר:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיבה:

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המוחזית בבאר שבע (כב' השופט א' משנהות) מיום 6.11.2017 שבಗדרו נדחתה בקשה העורר לעיון חוזר בהחלטה לעוזרו עד לתום ההליכים.

1. נגד העורר – ליד 1992 – הוגש ביום 7.8.2017 כתוב אישום המיחס לו שורה של עבירות נשק ושיבוש

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

מהלכי משפט שבוצעו לכואורה בשנים 2011-2014 ו-2014-2017 במסגרת 10 אישומים שונים. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 17.8.2017 הסכים בא כוחו דazo של העורר (להלן: הסגורו הקודם) לקיומן של ראיות לכואורה להוכחת אשמתו, ולקיומה של עילת מעצר בעניינו. בនזון לכך, הורה בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט ש' פרידלנדר) לשירות המבחן להזכיר תסקير מעצר בעניינו של העורר, שבגדרו תבחן אפשרות שחרורו לחלופה. כעולה מהחלטות הערכאות הקודומות, התרשומות שירות המבחן הייתה כי העורר – אב לשני קטינים – מתקשה בהפעלת שיקול דעת באשר לנזקים ולסיכון האפשרים מהtenthalotnu. שירות המבחן התרשם עוד כי לעורר עדות קרובנית ופאסיבית, שמאופיינת בהתייחסות מוקלה לאופן התנהלותו. בនזון לכך, כמו גם בនזון למעורבותו הקודמת בפלילים, התרשם שירות המבחן כי קיימת אצל העורר רמת סיכון להשנות התנהגות שולית, להפרת תנאים ולאי עמידה בתנאים מגבלים. שירות המבחן בחן את החלופה שהועיצה על ידי העורר – מעצר בית מלא במושב בית אלעזרי ביחידת דיר חיצונית הצמודה לבית חברו ובפיקוח מפקחים. התרשומות שירות המבחן הייתה כי מדובר במפקחים רציניים, המבינים את משמעות הפיקוח המוטלת עליהם. כעולה מהחלטות הערכאות הקודומות, בסיכון הדברים – ולא בלי לבטים – בא שירות המבחן להורות על שחרורו של העורר לחלופה המוצעת, בפיקוח המפקחים המוצעים, ובתנאים נוספים.

2. ביום 19.9.2017 הורה בית המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופט י' ابو טהה) על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. זאת חרף המלצה שירות המבחן. בית המשפט הטעים כי כתב האישום שהוגש בעניינו של העורר מייחס לו 10 פרטיאים בעבירות נשק מגונות, שבוצעו בשנים האחרונות. בនזון לכך צוין כי נקודת המוצא לדין היא כי מקום שבו מדובר בעבירות נשק, יש צורך בטעמים מיוחדים שיירשמו כדי להורות על חלופת מעצר. בעניינו של העורר נקבע כי "התעסקותו של המשיב [העורר – י' באלמ'ח מציה בסדר יומו] וכי הדבר מלמד על נגישותו של העורר לעורציו אספקת נשק באופן בלתי חוקי. הודגש כי המסוכנות הנשקפת מן העורר מתגברת נוכח עבורי הפלילי הכלול שתי הרשעות בעבירות בתחום הרכוש; ובשים לב לכך שחלק מההעברות המיוחסות לעורר ב奏וקה שבה היה הוא נתון תחת עונשי מאסר מותניים. בית המשפט הדגיש כי אין הוא מחויב באימוץ המלצה שירות המבחן, וכי דחייתה של זו אינה נובעת מטיב המפקחים אלא מ"מאפיינו אישיותו" של העורר. על יסוד כל האמור, נקבע כי עניינו של העורר אינו מעלה נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מן המידניות השיפוטית האמורה אשר לעבירות נשק.

3. בהתייחס להחלטה الأخيرة זו, הגיע העורר בקשה לעיון חוזר. זו נדחתה ביום 6.11.2017 (כב' השופט א' משניות). זאת, מ شأنךיו שת הטענות שהעליה העורר מצדיקות – לשיטתו – את שחרורו ממעצר. הראשונה, עניינה בטענה לכשל בייצוג. בית המשפט דחה את הטענה וקבע כי אין בהחלה פיצויו של העורר; ובכך סגורו הקודם הסכים לקיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר, כדי להביא לפטיחה מחדש של הדיון בקיומן של ראיות לכואורה. עוד הوطעם כי אין בעצם הסכמת סגנоро הקודם של העורר לקיומן של ראיות לכואורה כדי ללמד בהכרח על כשל בייצוג. מכאן נפנה בית המשפט לבחון את טענתו השנייה של העורר, שלפיה קיימים שינוי נסיבות, המצדיק את בחינת עניינו מחדש. בית המשפט דחה את הטענה וקבע כי אין בעובדה שמשפטו של הנאשם אחר בפרשא, שהואשם בכתב אישום נפרד, הסתיים בהסדר טיעון – שבגדרו נמחקו חלק מהאישומים – כדי להציג בהכרח על חולשה כלשהי בראיות. בនזון לכך, נדחתה הבקשה לעיון חוזר.

4. מכאן העורר שלפניי. העורר שב ו חוזר על שתי הטענות שהעליה בבקשתו לעיון חוזר לפני בית המשפט המחויז. האחת, עניין כשל בייצוג. נטען כי סגנоро הקודם הסכים לקיומן של ראיות לכואורה בטרם עיון בחומר הראיות בתיק – עניין העולה בגדיר כשל ממשי בייצוג המצדיק את בחינת טענותיו במישור הראיתי מחדש. השנייה, כי עניין נאשם אחר בפרשא – שהואשם בכתב אישום נפרד – חזרה בה המשיבה מ-4 מתוך 5 האישומים שייחסו לו. זאת,

במסגרת הסדר טיעון שנערך עם אותו נאשם. לכך הוסיף, כי בעניין נאשם נוסף בפרשה – שגם הוא הואשם בכתב אישום נפרד – נקבע כי קיימים קשיים ראייתיים – עניין הנושא עמו משקל, כך לטענת העורר, גם אשר לשאלת התשתיית הראייתית שעומדת לחובתו. הוטעם, כי החלטה אחרת זו לא נשקלה בהחלטה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המוחז. לדבריה, קיימות בידיה ראיות המעידות על כך שהסגורו הקודם של העורר עין בחומר הראייתי בתיק עובר להסכמתו על קיומן של ראיות לכואורה.

לאחר שעניינו בעורר ובנספחיו, ושמעתה את טענות הצדדים בדיון לפני, באתי למסקנה כי דיןו להידחות, בכפוף להערכתו להן. סעיף 52(א) לחוק המעיצרים קובע כי עצור רשאי לפנות בבקשתה לעין חזר בעניין הנוגע למעצרו "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (בש"פ 6432/10 אבו אחמד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.9.2010); בש"פ 8523 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 4 (18.10.2007)). בקשה מעין זו אינה מהוות "מסלול עוקף" לעורר על החלטת המעוצר (בש"פ 6745/17 יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.9.2017)), והיא נתונה לביקורת שיפוטית של ערכאת העורר בהתאם לסעיף 53(א) לחוק המעיצרים. נקודת המוצא לדיוינו היא ההלכה שלפיה משנתן נאשם את הסכמתו לקיומן של ראיות לכואורה, אין לאפשר לו לפתח את הדיון מחדש עם החלפת "צגנו, מבלי" שנטחן דבר בחומר הראיות, אלא בהתקיים נסיבות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 2196/2015 רבי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (6.4.2015); בש"פ 14/6083 אבו אלהו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.9.2014)). בענייננו ביסס העורר את בקשתו לעין חזר בקביעה אשר לתשתיית הראייתית הקיימת לחובתו על שנים: טענתו כי לא היה יסוד להסכמת סנגורו הקודם לקיומן של ראיות לכואורה; והכרסום בתשתיית הראייתית הנזקפת לחובתו שחל לטענתו, בשים לב להתפתחויות במשפטם של מעורבים אחרים, שהואשמו בכתביו אישום נפרדים. בעניין שלפנינו קיימת מחלוקת בין הצדדים אשר לשאלת אם סנגורו הקודם של העורר עין בחומר הראיות עובר להסכמתו לקיומן של ראיות לכואורה. בדיון לפני ציין בא כוחו הנוכחי של העורר כי הוא פנה בטלפון ושותח בעניין עם הסנגור הקודם. ברוי, כי אין די באמירה כללית שאינה מתועדת כדי לעמוד בחובה זו, ולכן אין רואה עילה להתעורר בשלב זה בקביעת בית המשפט בנושא זה (השו רע"פ 1673/2015 אליזאננה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (16.6.2015); ע"פ 8868/2012 בגימוב נ' מדינת ישראל, פסקה 29 (23.8.2012)). בצד האמור, בשל חשיבות הסוגיה, איןני חוסם את דרכו של בא כוח העורר לפנות בכתב לשנגורו הקודם, ולאחר קבלת התיחסותו לטענה, יוכל הוא לפנות בבקשתה לעין חזר לבית המשפט המוחז. זה יבחן את טענת העורר בהתייחס לכך שהסנגור הקודם, שנתן את הסכמתו לקיומן של ראיות לכואורה, לא עין בחומר הראיות, וכיريع כחכםתו.

אשר לטענת העורר בעניין ההתפתחויות שחלו בעניינים של נאים אחרים בפרשה. העורר מצין שתי התפתחויות בהקשר זה: האחת, בדיון שהתקיים בעניין מעצרו עד לתום ההליכים של עובדה אלקסאס – נאשם בכתב אישום נפרד – ביום 10.8.2017 בבית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ד' בן טולילה); ושבגדדו נקבע כי חומר הראיות שעומד נגד נאשם זה מבוסס על הודהתו בלבד. השנייה, הסדר טיעון שלו הגעה המשיבה עם נאשם נוספת בפרשה, סקאב אבו סיאם (להלן: אבו סיאם), שהואשם גם הוא במסגרת כתב אישום נפרד, ושבגדדו הורשע הנאשם ביום 17.10.2017 בכתב אישום מתוקן. אשר להתפתחות הראשונה, כנטען על ידי העורר, זו אירעה עbor להסכמה סנגורו הקודם לקיומן של ראיות לכואורה. משכך, בפועל אי הולאת טענה זו במועד כרוכה בטבורה לשאלת הכשל ביצוג. בנתון לקביעתי שלפיה טענת העורר בדבר כשל ביצוג לא נתרברה די צורכה, לא ראוי אפילו להידרש בשלב זה לטענה זו.

7. אשר להתפתחות השנייה, שעניינה בהסדר הטעון שנחתם עם ابو סיאם – אני סבור שיש בהסדר האמור כדי להציגו בהכרח על חולשה ראייתית בעניינו של העורר, באופן המצדיק עיון חוזר במעצרו עד לתום ההליכים._CIDOU, בפסקתנו נקבע כי כדי שתוקם עילת שחזור מעוצר לאחר שנקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכאורה לצורך החלטה על מעוצר עד לתום ההליכים נדרש להציגו על "שינוי דרמטי" בראיות התביעה ועל קרוסום מהותי בהן (בש"פ 7371/17 רוחן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (8.10.2017)). אני סבור כי בנסיבות המקירה דין – וועה שהקביעה לעניין קיימן של ראיות לכאורה בעניינו של העורר עודנה עומדת בעינה – עליה בידי להציגו על קרוסום כאמור, נכון הסדר הטעון שנחתם עם ابو סיאם, שמסכת האישומים נגדו בכתב האישום המקורי אינה חופפת במלואה לזה המיוחסת לעורר. יחד עם זאת, ובנanton לקבעתי מעלה אשר לטענת הכשל בייצוג, ככל שיוחלט על בינה מחדש של התשתיית הראייתית שעומדת לחובת העורר, יוכל الآخرן לשוב ולהידרש גם לעניין הסדר הטעון עם ابو סיאם וטענותיו שמורות לו.

סוף דבר: העורר נדחה אפוא. העורר רשאי לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשתו לעיון חוזר בכל שאמור בטענת הכשל בייצוג בסיגים המפורטים בפסקה 5, זהה יכريع בה כחכמתו.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשע"ח (27.11.2017).

שפט